

НОВА БЪЛГАРИЯ

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА И КНИЖЕРНОСТЪ.

Пр. Сибиряков
Варна

ИЗЛИЗА ЗА СЕГА ЕДНЪЖЪ ВЪ СЕДМИЦАТА: ВЪ ПЕТЪКЪ.

Плата за три мѣсеца 3 лева; за шестъ мѣсеца 6 лева; за година 12 лева; единъ брой 25 стотинки.

Писмени работи за вѣстника се пропакдватъ до Редакцията, а парични до Платителя.

За обявления се плаща за първия път 10 стот. и по 5 стот. за послѣдната страница, за първата двойка страницъ обявления се предплащатъ.

Ръкописи необнародвани не се връщатъ.

НОВАТА ГОДИНА.

Настапа и новата 1888 година. Днесъ, всѣки Българинъ весело и съ благи надѣжди, за въ бѣдѣще, радостно посрѣща първия денъ и на тая нова година. Старата 1887 год. си вече отиде, за да се невърне никога; но, тя, — както всѣка истекла до сега година, — ни кара да се позапрѣмъ на минута, по пътя на народния ни животъ, и да хвърлимъ бѣгълъ единъ погледъ на всѣчки по-главни събития, които се случиха въ общественъ и държавенъ животъ на Българина — та, като си ги припомнимъ, като изследваме причинитъ на разнитъ добри или лоши проявления, случивши се прѣзъ нея, да почерпимъ отъ тѣхъ по-голямъ опитностъ, добъръ урокъ и нови сили за прѣзъ настѣпающата нова година. Който се ползува отъ грѣшкитъ на миналото; който крои нови планове, нови сполуки връзъ основа на миналото, той всѣкога има надѣжда за по-добра печалба и за по-свѣтло бѣдѣще. Миналото е било и ще бѣде за винаги пѣтеводителната звѣзда на бѣдѣщето. Който необръща внимание на историята, той всѣкога губи и се опропаства.

И така, прѣди да се вдаваме на извѣстни увеселения, прѣди да кроимъ голѣми планове и да се възнасяме въ розови надѣжди, — нека се обърнемъ на изминалий пътъ, на извършенитъ работи отъ насъ, прѣзъ 87 год.

Десетъ години нѣма, отъ какъ сме заживѣли свободенъ животъ; но прѣзъ тоя краткъ периодъ такива бури, такива силни сътрѣсения, такива трудни обстоятелства ни посѣтихъ и пагазихъ, — щото захванахъ да ни побѣлватъ космитъ. Нашия народъ, едва събуденъ отъ литаргията на робството, едва прогледналъ и задиналъ свѣжъ и чистъ въздухъ, едва отърванъ отъ веригитъ на фенеръ и гвѣта на Цариградъ, бѣ принуденъ, макаръ и съ слаби още сили, отново да се бори съ нови по-опасни и страшни елементи. Новата тая борба, за независимъ и самостоятеленъ животъ, рѣшително почна той на 6 Септемврий 1885 г.

Отъ тогава и до днесъ, народа ни се намира въ трѣскаво състояние, въ непрѣстанна и неравна борба.

Най-важното отъ събитията на миналата година е, безъ съмнѣние, избирането Господаръ, на вакантния бѣл. прѣстолъ. Слѣдъ нещастний 9 Августъ, отечеството ни остана безъ върховенъ вождъ. Законно установеното Регенство пое въ ръцѣ управлението на младата ни държава. То води съдбинитъ на народа ни единадесетъ мѣсеца, съ една рѣдка мъдростъ, рѣшителностъ и патриотизмъ, и въ началото на Августъ мѣсець 1887 год., то прѣдаде властта въ ръцѣтъ на новонабрания държавенъ глава. Регенството, заедно съ Правителството си, упавихъ стечеството ни отъ всѣчки външни посѣгателства.

Съ дохожданието на Н. Ц. Височество, настапа нова епоха въ нашата история. Кратковременното му водение народитъ ни дѣла, доказа, че народа си е избралъ достоенъ Господаръ. Новосъставеното Министерство подъ предсѣтелството на Г-на Стамболова, доказа, тоже, че умѣе достойно, мъдро и смѣло да води държавнитъ ни работи. Новонабраниятъ Н. Прѣдставители на V-то Об. Събрание, съ малки изключения, оправдахъ напълно довѣрието, възложено тѣмъ отъ народа. Тѣхната дѣятелностъ, прѣзъ първата сессия, макаръ и въ не до тамъ неблагоприятни обстоятелства, бѣ твърдъ плодородна. Тѣ изработихъ доста добри и ползани закони; отпуснахъ исканитъ сумми и заеми, необходими за благоустройството и независимостта на отечеството ни.

Прѣзъ истеклата година се случиха още и твърдѣ скърбни събития. Заслѣпени и недалновидни нѣколко наши Българи, вкарани вѣднажъ въ кривия пътъ на прѣдѣтелството, опитахъ се да произведатъ бунтове въ отечеството ни; но, народниятъ гнѣвъ, още въ зародишътъ имъ ги унищожаваше. Народа ни доказа, че нѣма намѣренне изново да се заробва, и за това съ ножъ и куршумъ посрѣща всѣкого, който се опита да прѣдизвика чужда памѣса или окупация.

Въ краткъ казано, прѣзъ истек-

лата година, бѣл. народъ, съ своитъ мъдри и рѣшителни постѣпки нѣми, донѣкъдѣ, цѣлното на 1886, и се показа достоенъ за идеята, която прѣсѣлѣдва, спречъ, че той напълно заслужава да бѣде самъ господаръ у дома си, и че нѣма нужда отъ чуждо опекунство.

При все това, нашия въпросъ не е още свършенъ. Много трудъ, себепожертвование, мъдростъ и съгласие ще бѣдѣтъ потребни, докѣт и нийзаживѣемъ съ свѣтъ нормаленъ животъ. Въ началото на новата година, ний виждаме надъ цѣла Европа, а особено надъ Б. Полуостровъ, нависнали черни облаци; електричеството на политическата атмосфера въ голѣмо напѣжение и готово съ силенъ грѣмъ и блѣсъкъ да се сгромоляса върху главитъ на милиони челоуѣци. Меже-би, настѣпающата нова година, да ни донесе още по неочаквани и по-потрѣсяющи събития.

Бѣдѣщето е тъмно и неизвѣстно. Но, въ всѣки случай, ако народа, Правителството и Господарѣтъ ни слѣдватъ съ ежщата енергия, мъдростъ и самопожертвование да отиватъ по прѣдначертания пътъ; ако, още повече се въдвори любовъ и съгласие между младото наше общество и страститъ се подчинатъ на разумътъ; ако частнитъ капризи и интереси повече мѣсто отетжатъ на общитъ и народнитъ; ако се намалятъ безползванитъ дравияниякъмъ които и да било чужда държава или народъ; ако нашата интелегенция покаже повече, далновидностъ, благоразумие и търпимостъ, повече патриотизмъ отъ егоизмъ, — то, нека бѣдемъ напълно увѣрени, че новата година ще ни принесе още по-голямъ добрини, повече свобода и независимостъ, по-голямъ напѣдѣкъ въ умствено, правствено и материално отношение! Дано бѣдѣмъ честити, щото, прѣзъ настѣпающата 1888 год., нашето мило отечество да влѣзе съвършенно въ правилний си животъ и, като спазва и укрѣпи независимостта си, да добие приятелството и уваженieto на всѣчки сили и народи и, чрѣзъ това, да се приближи по-скоро къмъ вратитъ на бѣл. царство!

К.

ВЪТРЕШЕНЪ ОТДѢЛЪ. ПО НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ.

8-й Дек. (XXXII). 1) Разгледванъ и приетъ бюджета по М-то на правосъдието. 2) Разгледвано и отхвърлено предложението на финансовата комиссия за опростяване на три хиляди лири т., дължата, като дадени взасемъ отъ бн. де. Румелийско правителство.

9-й Дек. (XXXIII). 1) Гласуванъ третий път (т. з. окончателно приетъ 3-та за измѣнение чл. чл. 101 и 102 отъ Сждоустройството. 2) Гласуванъ бюджета по М-то на Правосъдието, къмъ което сж прехвърлени за напредъ и Държавната печатница, както и „Държавенъ Вѣстникъ.“ 3) Докладванъ членъ по членъ 3-та за Военно Наказателний законъ.

10-й Дек. (XXXIV). Продълженъ доклада на 3-та за В. Н. З.

11-й Дек. (XXXV). 1) Продължение доклада на сжщия 3-тъ. 2) Одобрени, по чл. 58 отъ Закона за отчетността на бюджета израсходванитъ сумми отъ запаснитъ фондове въ 1885 и 1886. 3) Приетъ по начало 3-та за съкратено сждопроизводство въ окр. сждове. 4) Отпущени 400,000 лева свърхсметенъ кредитъ за 1887 на Военното М-во. 5) Приетъ по начало 3-та за изпълно производство въ окр. сждове. 6) Отхвърлено предложението на депутати г. Ив. Цѣтковъ за събиране десетъка въ натура, като Финанс. М-ръ се обѣщавъ да внесе 3-тъ за поземелното даждио.

По поводъ на приетий на 12 Дек. т. отъ Н-то С-не законъ за печата „Св.“, между друго, пише: „Свободата на печата е една отъ най-важнитъ свободи за конституционнитъ народи. Печата въ такъвъ страни е стражата за народнитъ правдини, контрола надъ правителственитъ дѣйствия, т. е. на лицата, на които народното представителство повѣрява управлението на страната. Но гладни нѣкои личности за власт се възползуваха отъ свободата на печата и, вмѣсто да критикуватъ дѣйствията на правителството, повдигнаха русско знаме и почнаха да осждаатъ Княза (бившии), защото стѣпилъ на чело на съединението (отъ 6 Септ. 1885) когато рускии царъ не одобрявалъ туй съединение. Правителството побърза да внесе въ С-то законопроектъ за печата, който да може да отговаря на нуждитъ, безъ ни най-малко да стѣснява въ нѣщо свободата на всѣкий пълнолѣтенъ гражданинъ да критикува дѣлата му и безъ да противурѣчи на свободнитъ постановления на Конституцията.

Такъвъ е приетий законъ, про-

дѣжава „Св.“ Всѣкий избираемъ и избирателъ се допуща да съдържа печатница и да издава вѣстникъ. Отъ печатаритъ, писателитъ и издателитъ не се изисква никакъвъ образователенъ цензъ, нито париченъ залогъ. Тѣ се задлѣжаватъ само въ 24 часа да съобщятъ на Прокурора при мѣстний Окрѣженъ Сждъ писмено името си, постоянното си мѣстожителство, названието на списанието, въ коя печатница се печати то, колко пъти ще излиза то и пр. Отличителнитъ черти на тоя законъ състоятъ въ туй, че той ограждава еняжеската власт отъ подкопавания и клевети, предвижда строги наказания за онѣзи, които се стремятъ да подровятъ неприкосновенността на Княза, а тѣй сжщо наказва и онѣзи, които проповѣдватъ предателство и намѣна на отечеството. Отдѣлнитъ личности, българскитъ граждани сж тѣй сжщо строго оградени отъ клеветитъ на вѣстницитъ. Закона, като дава право на всѣкий правоспособенъ българинъ да издава вѣстникъ, да критикува и разглѣжда за общественитъ дѣла посочва отъ друга страна на писателитъ и издателитъ, че тѣ трѣба да говорятъ истината и че не трѣба да клеветятъ хората, а да оставятъ туй леко поведение, което бѣ станяло причини да се унижи печата въ очитъ на разумнитъ хора.

Но най-важното е, че новий законъ за печата предвижда бързо сждопроизводство по престѣпленията чрезъ печата. Прокурора е длѣженъ въ седемъ деня да внесе окрѣжний сждъ обвинителний си актъ, сжда ще разгледва дѣло сжщо не по-късно отъ седемъ деня. Апеллационна жалба ще може да се подава тоже въ седемъ деня отъ обявление присѣдата въ окончателна форма. Апеллативний Сждъ разгледва жалбата не по-късно отъ петъ деня и тѣй на татѣкъ до въ Кассационний Сждъ. Едно дѣло по печата ще може да се свършва най-късно въ два мѣсеца, когато до сега такъвъ дѣла сж се протакали съ години, тогавъ когато всѣко престѣпление по печата, който е отражение на общественото мнѣние, а често пъти и ръководителъ на туй мнѣние, трѣба да се слѣди докъ е още трѣсно въ ума на хората, докъ е още обществото се занимава съ него. (Когато се обнародва закона, за който е думата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ний може да посветимъ на него отдѣлна статия, а за сега благодаримъ сърдечно на почитаемото Министерство за издаванието на тоя законъ, чрезъ който се махва вече всѣка цензура, и изявяване горѣщо желание за най-строга заповѣдь до окрѣжни, околийски и други началствующи лица, щото да се неотстъп-

ва никакъ отъ закона, а, напротивъ, най-точно да се пазитъ той спрямо всѣки въ България вѣстници, което единствено ще покаже ползата отъ издаванието му. Р.)

„Държавенъ вѣстникъ“ съ извънредна притурка отъ 20 Дек. т. обнародва Закона за измѣнение и допълнение на избирателний законъ. За напредъ при избирание народни представители бюрото ще състои отъ единъ членъ на надлѣжний окрѣженъ свѣтъ като председателъ и членове, взети измежду общинскитъ кметове въ околията и членоветъ на общинский свѣтъ въ околийский центръ, на брой три пъти повече отъ числото на представителитъ които се избиратъ въ околията, които всѣки (председателя и членоветъ за бюрото) се избиратъ по жребие въ надлѣжната окрѣжна постоянна комиссия въ открито засѣдание, десетъ деня преди деня за изборитъ. Общинский кметъ на околийский центръ е по право членъ на бюрото, което ще се дѣли на толкова секции, колкото представители се избиратъ въ околията. Тоя законъ съдържа и други хубави постановления. Той въобще показва, че Правителството е взело въ сериозно внимание минжлото по изборитъ у насъ, което е толкова печално. Ний нѣма освѣтъ да го поздравимъ като истински почитатели на народната воля, за който говоримъ. Чрезъ него, както много справедливо пише „Св.“, гарантира се на България да има правилни и законни избори. Избирателитъ, щомъ се събератъ нѣма да се залавятъ да се биятъ, за който да бжде въ бюрото, а ще постигватъ веднага къмъ избирание на представители, и всѣкий ще може безъ страхъ, свободно да отива да си пуца гла, безъ да мисли, както до сега ставаше, че ще му пукнатъ главата или че ще го убиятъ.“ Остава още да се желае само това, щото тоя или оня управител или началникъ да не си тикатъ гагитъ въ изборитъ, като чѣ тѣ ставатъ за тѣхъ, а да отиватъ въ избирателнитъ събрания тѣ само когато ги призовава председателя на бюрото, и то формално, съ обозначение въ отношението до тѣхъ члена отъ избирателний законъ, възъ основание на който ги призовава, а не да отива властелина и се топва до председателя на бюрото, да стоп да гледа, кой съ кого и какво говори, и да се радва, когато нѣкой неговъ теле-гизъ агитаторъ изисква и сполучва да вземе да прочете бюлетинката ви, дори да я скѣсва, ако не му е угодна и да чупи хорски комшолуци за шипонско надзираване на избора.

Сръбцу Колада е пазяла четата на Набокова, която се гласи отъ лѣтосъ, два часа до Бургазъ. Повече черногорци и нѣколко бълг. предатели. Рота войска е разбила вагабонтитѣ. Набоковъ и капит. Бояновъ убити.

Препоръчваме на читателитѣ си хубава рѣчь на г-на М-ра на Правосъдието, произнесена преди гласуване за печата, на която първата частъ съ удовольствие прочетохме въ бр. 112 на „Свобода“, която ще обнародва послѣ нещѣло.

В. La Bulgarie (Ла Бюлгари, България), който излизаше презъ 1884 въ София съ станжални днесъ общъ на народа ни девизъ *България за себе си*, отъ 1 Януарий (новъ календаръ) почналъ отново да се издава въ Столицата. Тѣй като тоя вѣстникъ е *българскій*, издаванъ на чуждъ езикъ поветето за освѣтление на Европейската публика българскитѣ работи, препоръчваме го на всички свои читатели, които знаятъ французски, като сжщевременно желаемъ дълъгъ животъ на речений вѣстникъ.

Г-нъ А. С. Цановъ е издалъ една книжка (цѣна 30 ст.), *за партиитѣ въ България*, която, защото съдържа доста поучителни цѣща, извлѣчени отъ народний животъ и отечественни история, желателно е да се прочете отъ всѣкий българинъ, а особено отъ онѣзи, които по-легко гледатъ на общественитѣ ни работи и май не му мислятъ много за туй, какво ще стане или може да стане слѣдъ тѣхъ.

Въ бр. 145 на „Държ. Вѣстн.“ отъ 22 т. е обнародванъ новий законъ за *окръжнитѣ съвети*, изборитѣ за които, споредъ „Св.“ щѣли да станатъ въ идущий Януарий.

Допълнителни избори за депутати, вмѣсто касиранитѣ и нестанжалитѣ преди, ще се приведатъ на 3 идущий Януарий.

Н. Ц. В. Княза, освѣнъ гдѣто иска, съ словото си при затваряние I-та сессия на Н-то С-ие, благодарността си къмъ г-да депутатитѣ за лоялното и патриотическо съдѣйствие, което тѣ указавъ на Правителството, благодаря и послѣдното за извършенитѣ реформи, взетитѣ мѣрки и уязчение мѣжду Господаря и Народа онуй интимно съгласие, което правя силата и благоденствието на народа. Тѣзи заслужени благодарствени чувства Господаря-Княза изказва съ особено писмо до г-на М-ра Предсѣдателя нашъ найъ безцѣпенъ труженникъ, Г-на Стамболова.

ВЪНШЕНЪ ОТДѢЛЪ

Споредъ извѣстия на Хавасть, изъ Кишиневъ презъ Лембергъ, струпване руски войски въ Бессарабия

ставало на два фронта: по Румънската граница Рени-Тулджа и Рени-Хотинъ, и на сѣверъ по Австрийската граница до Хуснатинъ.

Споредъ в. „Таймс“ Вѣнскитѣ кръгове били убѣдени, че Россия щомъ бѣде готова щяла да интервенира (да се намѣси) енергично въ България. Ако се ограничала да си служи съ преговарянтя, Австрия щѣла да я остави да направн туй (т. е. да се споразумѣва съ България Р.) *но ако употреби сила и Австрия ще употреби сила.*

Г-нъ Карно, президента на Франция, като отговарялъ на честитенитѣ на дипломатическото тѣло за новата година, изказалъ горѣщо желание да притегне връзкитѣ на приятелството съ тиятѣ и да види да се примахие всѣкий страхъ, за да могатъ народитѣ да развиватъ своето и материално благосъстояние.

За 10/22 Януарий се свикватъ за седмодневно упражнение запаснитѣ на Австрия, които сж отъ войскитѣ, що не сж още обучени съ новитѣ пушки, въ което упражнение ще участвуватъ и запаснитѣ офицери.

Г-нъ Тисса, М-ръ Предсѣдателя на Унгария, въ отговора си за честитие новата година, каза: И днесъ още се надѣя, че ще избѣгнемъ войната, но ако войната ни се наложи, Унгария, ще застъпи мѣстото си.

Сърбското ново министерство: Груичъ, бивший дипл. агентъ въ София, предсѣдатель и м-ръ на войната, Френасовичъ — външнитѣ, Буичъ — финанситѣ, Милосавлевичъ — вътрѣшнитѣ, Велимировичъ — обществ. сгради, Герсичъ — правосъдието и исповѣданията и Ст. Поповичъ — търговията.

Споредъ новини отъ Цариградъ: Испания сжщо се присъединила къмъ Европейскій съюзъ (т. е. къмъ Австрия и пр.) и се готвяла за бой.

— Турция сжщо правила голѣми приготовления за случай на война. Портата насилвала Маузера да достави незабавно сто хиляди пушки отъ заржченитѣ *седмстотинъ хиляди*.

— Нѣмало такова военно движение по южнитѣ краища на Россия, както бѣ се извѣстило въ Европа отъ Одесса. Станало е едно движение на войски, но не отъ голѣма важность.

— Споредъ една телеграмма отъ Лондонъ, всички държави, освѣнъ Турция, приели конвенцията за Суезскій каналъ.

— В. „Таймс“ казва, че въ Вѣна преобладавало мнѣнието, какво Гер-

мания искала война, но „Таймс“ се надѣва, че при всичкото преобладаване на воинственитѣ влиания, мира щѣлъ да се опави.

— В. „Фрамденблаттъ“ увѣрява повторно, че графъ Калноки не мислялъ да остави поста си въ едно такова трудно и отговорно време. — Сжщий вѣстникъ казва, че било чиста измислица, какво престолонаслѣдника на Австрийскій императоръ или единъ чиновникъ щѣлъ да бѣде испратенъ въ Петербургъ, да явява, че ако мира се поддържи, то ще е вслѣдствие умѣренността на тѣзи кабинети, които, както увѣрявалъ „Русскій Инвалидъ“, готвели войната по единъ перфиденъ начинъ.

Споредъ „Журналъ де Женевъ“, Россия, въ случай на война, ще има работа не само съ Австро-Унгария, Германия и Италия, но и съ други държави, привързани къмъ пменуванитѣ три велики сили, Румъния, на пр., казва речений вѣстникъ, е твърдо рѣшена да не направи пакъ грѣшката отъ 1877, която и сторн Бессарабия, но да си запази нейтралитета, а въ България може да се влѣве само презъ нея (Румъния). Балканскитѣ народи ще и помогнатъ сигурно, защото се касае до тѣхната независимостъ. Знае се още, че Англия е взела, ако не спрямо тройний съюзъ, то поне спрямо Италия едновременно задължения за запазване равновѣсието въ сръдиземното море. Слѣдователно, Россия ще бѣде самичка, защото Франция за сега не е въ състояние, нито пъкъ въ расположение да и даде дѣйствителна помощъ.

Споредъ дописника на в. „Свобода“ (бр. 111, 20 Дек. т.):

Германскій посланникъ въ Цариградъ съобщилъ на Великий Везиръ официално, че ако Австрия бѣде нападна отъ Россия, Германия ще и даде военна помощъ.

— Турското правителство сжщо взело нѣкои мѣрки за случай на война. Заповѣдало да се побърва съ събиранieto новобранцитѣ и испращанieto имъ въ Цариградъ, отгдѣто щѣли да се качятъ на вапори за Солунъ за усиление гарнизонитѣ.

— Движението на рускитѣ войски въ Мала Азия и Бессарабия се вземало за фактъ, че Россия продължавала да насилва Турция да работи сръбцу дневний редъ на работитѣ въ България.

— Сръбьрното меджилие въ Цариградъ паднало: сто гроша влатни били съ цѣна около 113 гроша сръбьрни. Имало слухъ, че отъ идущий Мартъ митницитѣ (турски) не щѣли да взематъ бѣлото меджилие.

* * Споредъ най-последни телеграмми, войската на одескскій окръгъ е разпусната. (Значи московията само миши топурдин прави, и като видя че никой не се плаши смири се. Р.)

Изъ дописките ни.

Единъ гражданинъ, отъ Тулча добръ познатъ намъ праща една дълга дописка, отъ която извличаме слѣдното: „Не можете си представи, г. редакторе, впечатлението, което произведе в. „Добружа“ върху гражданитѣ ни съ лъжитѣ и клеветитѣ си противъ г.на Кр. Мирский, когато много добръ познаватъ българитѣ въ града ни и като бившии нашъ учителъ още въ турско време, който е оставилъ най добро име измежду всичкитѣ Тулчанци, и като общественъ дѣятелъ отъ освобождението на отечеството ни. Интригантствата на хора като Хр. Е. Високовъ и Як. К. Найденовъ никого не могатъ очерни. Последнитѣ двѣ личности бѣха преди двѣ години учители въ Тулча, но тѣ бидоха отчислени най-позорно и посрѣдъ зима отъ тогавашното ни училищно настоятелство по развратното си поведение. Високовъ бѣ скомпрометиралъ въ нѣколко мѣсеца цѣлото българско общество съ безнаравствеността си, доландарджилжка си, пиянствуването и комарджилжка, който толкозъ обща. А Найденовъ, клане твърдѣ капризносно и инатчия бѣше повдигнало да дѣли безъ причина българитѣ въ града ни на партии, и на последне, бѣ хванало пѣтя на Високова. За всичко туй като се увѣдомило подробно Министерство на Просвѣщеніето въ София, туй узнахъ добръ, бѣ пѣдало окръжно презъ Февруарий или Мартъ 1886, щото реченитѣ Високовъ и Найденовъ да се не приемѣтъ нигдѣ въ Княжеството на държавна служба. А въ България тѣ днесъ били една секретарь на общинско управление, а другий сѣдебенъ подсекретарь, а при туй редактори на вѣстникъ („Добруджа“)!

Тѣзи бухали много неправедно нападатъ и въ 8-й бр. на пасквиля си съгрѣшаватъ ни г.да Т. Пѣевъ, Ив. Минчевъ, С. Дончовъ и Д. Русевъ, които наричатъ училищни настоятели, когато тѣ отъ двѣ години не сѣ настоятели, а бѣха такъвизъ въ времето, когато се исключиха казанитѣ кални личности.

По поводъ на антрофилето отъ 9-й брой на в. „Д.“ за което ние направихме запитване въ 10-й брой на нашия листъ, Д-ръ Ивановъ ни молѣ да напечатаме слѣдущето „Антрофилето е двойно интриганско, за това нека му въздадемъ заслуженото презрѣние. Протестирамъ противъ думитѣ:“ немислимо и пр., които нито сѣмъ казалъ нито можъ да кажа, защото грѣшѣтъ противъ самата медицинска наука. По сжждението на „Д.“, ако двама лѣкари различаватъ по мнѣние, значащо че единия отъ тѣхъ билъ калпавъ! Каква странна (щѣхъ да кажа калпавъ) теория! Като допълнение на статията върху „лѣкаритѣ и болницитѣ“, горѣпомѣнатото антрофиле иди да потвърди некомпетентността на „Д.“ по медицинскитѣ работи. Колкото до отговорността за издаването на книжа четени въ тайно сѣдебно заседание, тя пада върху дрочосника на в. „Д.“

КНИЖНИНА

Въ безсмисления в. „Добружа“ бѣха почнали ужъ критика на „Д. Мъдростъ“, и слѣдъ нѣколко хамалски щувни отъ дяконъ Жжлтова и едноокаго Момчилова, прекъсна се на половина. Ний заемаме отъ периодическото списание „Промышленность“, което се редактира отъ петъ мина съ висше образование редактори: Л. Паяковъ. — К. Милде. — Н. Поповъ. — Хр. Н. Атанасовъ. — Ив. Бояджиевъ. — Б. Каракашевъ и др., (на които Жжлтовци немогутъ ни обущата да обжрнатъ) слѣдущата реценция:

Дѣтинска мъдростъ, ръководство за въспитание и обучение дѣца отъ люлката до 3 година въ дома и отъ 3 до 7 год. въ училището. По методата на Фребеля. Часть I. Отъ Никола Живковъ. Озаглавената книга се назначава, за да послужи като ръководство при въспитанието и обучението на малкитѣ дѣца отъ люлката до седемъ годишниятъ имъ възраст въкъщи и дѣтинскитѣ училища, които по добръ е да се наричатъ *дѣтински забавачници*, а не както Г-нъ Живковъ имъ дава название, — Дѣтинска мъдростъ — което не напълно или по добръ, никакъ не отговаря на цѣльта и назначението на тѣзи училища.

Като се земе прѣдъ видъ нуждата, която се осѣща у насъ отъ такива дѣтински забавачници, които трѣба да приготвятъ малкитѣ дѣца къмъ първоначалното образование, т. е. заветжанието имъ въ първоначалнитѣ училища, които се уреждатъ отъ день на день; то не може да не се благодари Г-ну Живкову за трудътъ, който — споредъ неговитѣ думи — е не самъ събиралъ и обработвалъ, но и прилагалъ въ разни мѣста, дѣто е учителствувалъ. Г-нъ Живковъ, когото лично познаваме, отъ нѣколко година се е посвятилъ за урежданіето и унасъ на подобенъ родъ забавачници, както въ другитѣ просвѣтени държави.

Въ нашия градъ прѣди три години той откри забавачница, която до нѣидѣ отговори на цѣльта си, при сичкн че имаше неудобства.

Задачата, която гонятъ тѣзи забавачници, е да подготвятъ умственитѣ и физическитѣ сили на малкитѣ дѣца, т. е. да имъ се даде едно нормално и рационално въспитание, щото съ успѣхъ да слѣдватъ по нататъшното си образование. Въ тѣзи училища трѣба да се обрѣща най-големо внимание на развитието организмѣ и чувствата на дѣцата съ приказки, играти и др. т., за да ги опжтѣтъ къмъ гармоническо развитие на цѣлитѣ организмѣ. Едностраниното развитие и въспитание дава жалки и лоши слѣдствия. Ето що говори Самоилъ Смайль: „ако земете да развиваете само физическата страна на челоуѣка, то ще получите единъ пехливанитѣ или дивакъ; ако обжрнете внимание пеклжчително на нравственната сила, то въспитавате идеалистъ, а ако усиливте развитието на еднуметвенни способности, то ще имате единъ извѣянь човѣкъ. Напълно развитъ челоуѣкъ, въ общирний смислъ на тази дума, може да се нарече само този, у когото еднакво сж обработени сичкитѣ три страни на неговата натура (Самодѣтелность).

Ползата отъ забавачнитѣ не отдавна се е осѣтила у по напредналитѣ отъ насъ

държави, дѣто гражданитѣ полагатъ най голѣми старания за откриваніето и урежданіето на подобни училища, то колко повече ние, които сме останали назадъ и въ това отношение, би трѣбало да послѣдуваме примѣрътъ имъ, за да приготвимъ добри граждани и истински синове, които ще усигоритъ бѣдѣщето на общото ни отечество.

Макаръ трудътъ на Г-на Живкова да е стѣкменъ (набжрзо) както това се заблѣжава, може да послужи като най добро ръководство на тѣзи, които желаятъ отъ сърдце и душа да дадѣтъ едно общо нормално и свободно развитие на дѣцата си.

За нѣкои и други незначителни недостатѣци, които биждѣ на очи, иде говоримъ, ако не се исправятъ, когато излъзе цѣлитѣ трудъ на Г-на Живкова. За сега ще споменемъ само, щото въ повторителното издание на първата частъ, а, може би, и въ другитѣ части на ръководството, да се внесѣтъ повечето такива приказски и пѣсенички, земени пѣзъ народнитѣ животъ, които най добръ характеризиратъ народътъ въ сѣко отношение; защото, извѣстно е, народнитѣ умотворения по естеството си по лесно ще се въсприематъ и усвояватъ отъ дѣтинската натура, отъ колкото сѣкакви други, които на сила се стѣкмяватъ и безъ да иматъ понятностъ, защото се излагатъ на не свойственъ и не разбранъ езикъ за дѣцата.

Сѣкий ще се убѣди въ този скърбенъ фактъ, ако земе да прѣпѣда до сега издаденитѣ книги, които се назначаватъ за учение и прочитъ на малкитѣ дѣца.

Ние отъ сърдце благодаримъ Г-ну Живкову и прѣпорѣчваме трудътъ му на родителитѣ и въспитателитѣ, а нему желаемъ успѣхъ въ трудното, но благородно прѣдприятие. Министерството на Народното Просвѣщение е наградило автора.

Дано по скоро видимъ цѣлитѣ трудъ на бѣлъ свѣтъ.....“

ЧЕСТИТА ГОДИНА.

Биле сж врѣмена
Тежки за Българина,
Като бѣ поробенъ
Отъ Гърка и Турчѣна,
Тогазъ борба води,
Срѣщу душманина,
За да освободи
Своя Царска Корона;
То не бѣше жадно,
Най тежкото време
Въ тая година
По зло отъ робско брѣме
Бѣ за Българина:
Съзиди да си рони,
Надъ царската Корона,
Братъ му катъ го гони
И безчести тропа
Но найдесе герой,
Мощенъ и мѣджъръ,
Въ срѣдъ буритѣ за бой
Пое Царскій скиптръ
Утеши Българина,
Вече славно да пѣй:
Честита ни година,
Героя да Живѣй!

Н. Ж.